

Reformačné listy 11/2017

Sekcia H.E.L.P. - Hnutie evanjelických laických pracovníkov, Evanjelická jednota, o. z.

OBSAH LISTOV:

- ÚVODNÍK: SLOBODA SLOVA A DEMOKRACIA
- AKTUÁLNE DIANIE: VÝKLAD ZÁKONA, OTVORENÝ LIST
- REFORMAČNÉ OKIENKO – O PIESNI HRAD PREPEVNÝ
- CHARTA 2017 - POKRAČOVANIE, O ČO NÁM IDE?
- OKIENKO MOS
- PRIANIE EVANJELICKEJ JEDNOTY KU DŇU MATIEK
- SPOLUPRÁCA

*„SPIEVAJTE HOSPODINOVÍ NOVÚ PIESEŇ,
SPIEVAJ HOSPODINOVÍ, CELÁ ZEM!
SPIEVAJTE HOSPODINOVÍ, DOBRORÉČTE JEHO MENU,
ZVESTUJETE JEHO SPÁSU DEŇ ČO DEŇ! ...*

Žalm 96, 1 – 2

ÚVODNÍK

Sloboda slova a demokracia

V predošlých úvodníkoch Reformačných listov sme sa venovali už mnohým témam. Predovšetkým sme doteraz

poukázali, prečo je potrebná decentralizácia štruktúry Evanjelickej cirkvi a. v. na Slovensku, jej zjednodušenie a zvýšenie transparentnosti. Charta 2017 poukazuje na potrebu obnovy cirkvi a ochranu hodnôt reformácie. Zjednodušene by sme mohli povedať, že naše spoločné úsilie má priniesť nasledovné ovocie:

- otvorenú cirkevnú správu a zodpovedné cirkevné médiá
- transparentné plánovanie, rozhodovanie a financovanie
- zjednodušenie štruktúry a administratívy
- rozvoj misie, zborových aktivít, školstva a diakonie
- rozvoj vzájomnej spolupráce a budovanie dôvery

Prečo je v týchto dňoch Predsedníctvo ECAV, prostredníctvom GBÚ, nositeľom nevidanej legislatívnej iniciatívy? Myslíte si, že na podporu vyššie uvedených cieľov? Nie je tomu tak. Ich legislatívne návrhy smerujú k zviazaniu slobody slova, k obmedzeniu demokratického rozhodovania a k vynúteniu si poslušnosti cirkevným zákonom. Že to nie je možné, dnes, v roku 500. výročia reformácie? Nielenže to je možné, ale je to realita. Senioráty a následne pracovníci v duchovnej službe dostali v týchto dňoch k vyjadreniu a pripomienkovaniu návrh zákona o služobnom pomere, návrh zákona o duchovenskej službe a tiež návrhy zmien v disciplinárnych zákonoch. Už na prvý pohľad je vidieť ich zámer – zviazanie slova, prítvrdenie disciplíny a posilnenie súdництва. Ak zoberieme do úvahy snahu vedenia cirkvi o zrušenie dištriktov a seniorátov, ich presbyterstiev a predstaviteľov, dostávame sa do odhalenej reality, že pred nami Predsedníctvo ECAV odkrýva dokonalý plán zmeny - transformácie na inú cirkev. Cirkev, v ktorej zanikne sloboda slova, názorová rôznorodosť, demokratický charakter, ktorého prirodzenou súčasťou je kritické uvažovanie a myslenie.

Rozhodovanie sa sústreďuje do rúk jedného človeka, jeho administratívneho aparátu, ostatné zložky v cirkvi, cirkevné zbory a jej predstavitelia, zostanú vazalmi generálneho biskupa a jeho videnia sveta. Že vám tento obraz pripomína obraz Vatikánu? Nemýlite sa! Možno aj to je vysvetlenie jeho častých návštev generálnym biskupom (viď fotografie na stránke www.tkkbs.sk) v ostatných mesiacoch.

Apelujeme na členov synody, seniorálne predsedníctva a dištriktuálne konventy, aby nedovolili zmenu Evanjelickej cirkvi na obraz inej cirkvi so svojím vodcom, ktorým nie je Ježiš Kristus. **Odmietnite tieto návrhy zákonov, ktoré chcú meniť charakter a hodnoty našej cirkvi.** Nechceme a nepotrebujeme, aby vedenie cirkvi malo privilegované právne postavenie cirkvi, aké si vytvorila katolícka cirkev, aby hralo hry na štát v štáte. **Chceme zachovať slobodu slova, transparentné rozhodovanie a demokratický charakter ECAV na Slovensku!** Evanjelická cirkev rešpektuje štátne zákony a každú snahu postaviť svoje vnútorné predpisy nad zákon treba odmietnuť. O tom je predsa **Lutherovo učenie o dvoch ríšach**. Zahrňte, prosím, tieto naše prosby do svojich modlitieb.

Sloboda slova, sloboda prejavu, sloboda bytia

Boh nás skrze Pána Ježiša Krista oslobodil od hriechu ...

Slovo je od Boha a Boh je to Slovo, na počiatku bolo Slovo ...

Sme kristocentrická cirkev zameraná na Slovo ...

Sloboda a demokracia - piliere ECAV, piliere našich predkov ...

Sloboda ducha, sloboda národa – štúrovci ...

Sloboda národa, sloboda ľudu tejto krajiny - boj proti akejkoľvek totalite, feudalizmu, otroctvu ...

Sloboda CIRKVI – za to platili naši predchodcovia ...

Sloboda viery, sloboda vierovyznania, sloboda pohybu, sloboda hľadania vlastnej cesty

Kde sú naše hodnoty a kde stojí naše srdce? Za aké smerovanie cirkvi sa zasadíme?

Ľubo Bechný, Eva Bachletová, Martin Kováč, Monika Cipciarová

AKTUÁLNE DIANIE

Výklad zákona

V poslednom čase sa akosi „moc“ sústreďuje v jedných rukách. Alebo, zdanlivo vo viacerých. Domnievam sa, že je zneužívaná.

Totíž, stalo sa na Generálnom presbyterstve (GP), že bol prítomný riadny člen, ale ako náhradný. Predseda Združenia evanjelických duchovných (ZED) je riadnym členom GP (z titulu funkcie). No skôr ako bol zvolený za predsedu ZEDu bol riadne zvoleným náhradným členom GP. Takže, je v jednom grémiu aj riadnym členom aj náhradným. Keď sa teda riadny člen GP z ordinovaných za Východný dištrikt (VD) nemôže zúčastniť, tak nastupuje náhradný. To je však predseda ZED, ktorý je aj riadnym členom. Zmätok? Áno. Čo sa stalo? Na zasadnutí GP sa už dvakrát stalo, že bol prítomný riadny člen GP, ako náhradný (predseda ZED) a jeho zastupoval podpredseda ZED. Samozrejme to vyvolalo otázky. Keďže CPP hovoria, že Osobitný senát generálneho súdu (OS GS) vydáva stanoviská k nejasnostiam zákonov, tak boli položené tieto otázky:

Otázky na OS GS:

· *Je v súlade so súčasne platnými Cirkevnoprávnymi predpismi ECAV na Slovensku, aby osoba, ktorá je fyzicky prítomná na rokovaní orgánu ECAV, ktorého je právoplatným členom sa nechala zastupovať inou osobou?*

· *Je v súlade so súčasne platnými Cirkevnoprávnymi predpismi ECAV na Slovensku, aby bola osoba predsedu ZED na rokovaní Generálneho presbyterstva ECAV na Slovensku (ďalej GP) zastúpená iným zástupcom ZED, pokiaľ predseda ZED na predmetom rokovaní GP sa prezentuje ako náhradný člen GP za neprítomného riadneho člena GP?*

Odpoveď na obe otázky:

· *Zastupovanie na rokovaní orgánu je možné len na základe zákona a v jeho rozsahu. V prípade, že členstvo v orgáne vzniklo na základe viacerých titulov, je takéto zastupovanie povinné.*

Kto je členom GP? Článok 31 ods. 2 Ústavy ECAV: *Generálne presbyterstvo tvoria generálny biskup, generálny dozorca, členovia predsedníctiev dištriktov, generálny právny zástupca, predseda ZED a ôsmi volení presbyteri (štyria v každého dištriktu), z nich polovica sú duchovní.*

Generálny biskup, generálny dozorca, členovia predsedníctiev dištriktov, generálny právny zástupca, predseda ZED sú členovia GP z titulu funkcie. To teda znamená, že ak by bol niekto zvolený, ako náhradný člen GP a o rok neskôr by bol zvolený do jednej z týchto funkcií, tak podľa výkladu OS GS platí: „V prípade, že členstvo v orgáne vzniklo na základe viacerých titulov, je takéto zastupovanie povinné.“ Potom, ak by jeden z riadnych členov GP bol ospravedlnený, generálny biskup (napr.) by bol zároveň aj náhradný člen GP, tak by riadneho člena zastupoval. No potom by sa musel nechať zastúpiť jedným z dištriktuálnych biskupov. No a ten by sa musel nechať zastúpiť jedným zo seniorov, ako zástupcom biskupa. Lebo, zastupovanie je povinné!

Ján Brozman dozorca VD

Otvorený list členov Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Zemianske Kostol'any

**Dôstojný brat generálny biskup,
vážený brat generálny dozorca,**

my, členovia Cirkevného zboru ECAV na Slovensku Zemianske Kostol'any, zídění na mimoriadnom konvente nášho zboru dňa 30.4.2017 v chráme Božom v Prievidzi, so znepokojením v duši sledujeme dianie v našej Evanjelickej cirkvi.

Sme znepokojení, ako ECAV na Slovensku prestáva byť soľou zeme a svetlom sveta a spreneveruje sa základnému poslaniu cirkvi, zachraňovať a premieňať človeka Božou láskou. Kauzy, či už medializované, alebo utajované, v nás vyvolávajú dojem, že ECAV na Slovensku sa vzdaluje od reformačných zásad a viac sa pridrža cirkevno – právnych predpisov. Súčasná snaha o reštrukturalizáciu našej cirkvi tak, ako sa ju snaží presadiť Predsedníctvo ECAV na Slovensku, zas vytvára pocit snahy o presadenie vlastných mocenských záujmov úzkej skupiny ľudí a nie snahy prinášať všetkým ľuďom evanjelium Ježiša Krista, vyznávať vieru v trojjediného Boha, svedčiť o Ňom a vstúpiť do vedomia všetkých ľudí. Historické skúsenosti evanjelikov potvrdzujú silu, ktorá je vo veľkom potenciály našich cirkevných zborov. Považujeme preto za správne využiť tento potenciál nielen pri volení vyšších predstaviteľov v cirkvi, ale aj pri rozhodovaní o tak závažných veciach, akou je zmena organizačnej štruktúry.

Preto vyzývame Vás, ale aj všetkých členov synody ECAV na Slovensku, aby ste zastavili všetky snahy o centralizáciu riadenia ECAV na Slovensku formou jediného dištriktu. Evanjelická cirkev bola doposiaľ vnímaná ako demokratická, prístupná pre diskusiu. Preto žiadame, aby k otázke zmeny štruktúry ECAV na Slovensku bola vyvolaná celocirkevná diskusia od úrovne zborov. Súčasné snahy reštrukturalizačnej komisie vzbudzujú podozrenie, že sa deje niečo netransparentné a nekalé. Niečo, voči čomu sa chceme postaviť. A tak tu stojíme, inak nemôžeme!

„Ak je teda nejaké napomenutie v Kristu, ak je nejaké povzbudenie lásky, ak je nejaké spoločenstvo Ducha, ak je nejaký súcit a milosrdenstvo, naplňte svoju radosť: zmýšľajte rovnako, majte rovnakú lásku, buďte jedna duša a jedna myseľ, nič nerobte z hašterivosti a márnej ctižiadosti, ale radšej v pokore iných pokladajte za hodnejších než seba a nehľadajte každý len svoj prospech, ale aj prospech iných.“ (F2,1-4)

Podpísaní: členovia Cirkevného zboru ECAV na Slovensku
Zemianske Kostol'any

Na vedomie: Biskupský úrad VD ECAV na Slovensku
Seniorský úrad TUS ECAV na Slovensku
Evanjelický posol spod Tatier
Evanjelický východ
Evanjelická jednota

REFORMAČNÉ OKIENKO

O piesni Hrad prepevný

V tomto roku si 31. októbra pripomenieme 500. výročie Lutherovej reformácie. Nie je to výročie hocikaké, a preto mu už dlhší čas predchádzajú rôzne podujatia u nás doma aj v zahraničí. Ja by som sa dnes chcel s vami podeliť s myšlienkami o Lutherovej piesni Hrad prepevný, ktorá je jedným z najznámejších symbolov reformácie.

Predovšetkým treba pripomenúť, že inšpiráciou pre túto pieseň sa Martinovi Lutherovi stal 46. žalm: „Boh nám je útočiskom a silou, pomocou v súžení vždy osvedčenou. Preto sa nebojíme, keby sa aj prevrátila zem a vrchy klátili sa v srdci mora... Hospodin mocnosťí je s nami, hradom prepevným je nám Boh Jákobov!“ Ž 46, 2 – 3. 4b.

Heinrich Heine, známy nemecký básnik a prozaik, ktorý sa po Goetheho smrti stal ústrednou postavou nemeckej literatúry, sa o nej vyjadril týmito slovami: „*Bojová pieseň bola tým vzdorovitým spevom, ktorým Luther a jeho sprievodcovia vtiahli do Wormsu. Starý dóm sa otriasal pri tejto novej melódii a čierne havrany sa vylakali v ich temných hniezdach vo veži. Táto pieseň, Marseillaisa reformácie, si dodnes zachovala nadchýnajúcu silu ...*“. Pravdepodobne veľká väčšina z Lutherových nasledovníkov si musí priznať, že pri tónoch tejto piesne nadobúdajú pocit, akoby náhle o čosi porástli a zmocneli. Cítia niečo ako hrdosť, že sú evanjelici, dedičia Lutherovej reformácie.

Heinrich Heine teda predpokladal, že pieseň Hrad prepevný vznikla v roku 1521 na ceste do Wormsu, kde mal Luther pred cirkvou, cisárom a ríšou obhajovať myšlienky reformácie. S nebojácnu odvahou a určitou mierou drzosti vtedy Luther povedal: „*Keby bolo vo Wormsi hoci tolko diablov ako škridiel na strechách, aj tak by som tam chcel ísť!*“. Táto pieseň však podľa dnešných poznatkov vznikla až o 6 rokov neskôr, teda v roku 1527, kedy Martin Luther na službách Božích v náhlom návale slabosti upadol do bezvedomia a toto zlyhanie svojho organizmu ešte dlho znášal veľmi ťažko. Vzápätí vypukol vo Wittenbergu mor. Prišlo úradné nariadenie zatvoriť univerzitu a mesto opustiť. Luther odmietol poslúchnuť s tým, že predsa nemôže svoj cirkevný zbor nechať v štichu. Jeho dom sa premenil na nemocnicu. Ochotne prijímal k sebe chorých susedov, priateľov i študentov, aj keď sa jeho manželka Katarína vtedy nachádzala vo vysokom stupni tehotenstva. Napriek všetkému však vedenie domácnosti a starostlivosti o chorých zvládala výborne. Luther v tom čase navždy stratil viacerých blízkych priateľov a známych. Preto sa o manželku pochopiteľne bál. Navyše ochorel aj jeho prvorodený syn, vtedy jednoročný Hans.

V tomto období ním taktiež veľmi otriasla správa o poprave jeho študenta Leonarda Kaisersa, ktorého dal,

ako „*luteránskeho kacíra*“ v bavorskom meste Passau, upáliť tamojší biskup. Martin Luther sa cítil byť za jeho smrť spoluzodpovedný. V tom istom roku si zároveň pripomenul 10. výročie udalosti, kedy na dvere zámockého kostola vo Wittenbergu pribil 95 výpovedí proti odpustkom. Všetky tieto skutočnosti charakterizujú jeho situáciu a vnútorné rozpoloženie, kedy hľadal útechu a vzhliadal k hradu, ktorý tak veľmi potreboval a chcel sa v ňom ukryť. Boh bol jeho útočiskom uprostred všetkých týchto životných zápasov a bojov, kedy sa obával nielen o životy svojich najbližších, ale aj o svoj vlastný. Táto ťažká situácia zároveň pre neho znamenala veľké pokušenie. Cítil, že ohrozuje základy jeho viery. Preto vtedy napísal: „*Môj vzťah ku Kristovi je už len ako slabá niť ...*“. Bol plný rozporuplných myšlienok. Nevedel, či to, čo sa v jeho živote deje, je trest za niečo alebo zaslúžené utrpenie, či je to ním spôsobená situácia alebo či sa stal nešťastím pre druhých, či ho Boh opustil a on sa zároveň stal Jemu aj svojim najbližším odporný... Takéto myšlienky ho vnútorne ničili a takmer úplne rozbili jeho dôveru v Pána Boha. Mal totiž pocit, že svet uvrhol do vojny a zo svojich študentov spravil kacírov, ktorých upaľovali. Asi bolo správne, keď mu teraz mor na živote ohrozoval dieťa, ktoré mal s bývalou mníškou... Toto všetko mal Luther pred očami, keď pracoval na piesni Hrad prepevný: vlastné telo, ktoré mu náhle upadnutím do bezvedomia vypovedalo službu; svoju česť ako reformátora, ktorú tak vehementne znevažovali jeho protivníci; strach o manželku a dieťa uprostred wittenbergskeho moru. Prišiel k poznaniu, že sám a vlastným úsilím svojich najbližších ochrániť nedokáže. Presvedčil sa, že naša ľudská sila nič neznamená. Preto aj jeho pieseň Hrad prepevný nie je bojová, ako ju povrchne zvykneme vnímať zrejme len a len preto, že ju Lutherovi nasledovníci spievajú s veľkým nadšením a z plného hrdla. Je to pieseň vyjadrujúca predovšetkým obrovskú dôveru v Pána Boha, ako aj presvedčenie, že stratiť môžeme úplne všetko, ale nikto nám nemôže zobrať to, že Boh je vždy a stále s nami: „*... z každej núdze vytrhne nás ... máme však od Hospodina štít v každom bojení ... nemusíme sa strachom chvieť ... nebesá nám zostanú ...*“ (ES 263).

Teda nie dlaň zatvorená v päst, ale otvorené srdce, vystreté ruky prosiace o Kristovu prítomnosť, presvedčenie, že sme Božie deti a ako takí pod stálou Božou ochranou a požehnaním: to je obsah Lutherovej piesne Hrad prepevný.

Mgr. Ján Bunčák, evanjelický farár, Trenčín

Milí bratia a sestry,
na stránke www.buncak.sk si môžete okrem iného
vypočuť duchovné zamyslenia
evanjelického farára
Jána Bunčáka z Trenčína
<https://buncak.sk/category/podcast/>

CHARTA 2017

pokračovanie Charty 2017

VYSVETLUJÚCE ČLÁNKY CHARTY**Článok VI - Odklon od reformačných zásad má nahradiť návrat k nim**

1. Dostali sme sa do zvláštnej situácie: vrcholní predstavitelia cirkvi v záujme dosiahnutia vlastných cieľov povyšujú cirkevno-právne predpisy nad civilné právo a nepoznajú zľutovanie, ani podľa biblických kresťanských zásad.

2. **Farár a kaplán** má v službe zostať slobodný, verný Božiemu slovu, Augsburgskému vyznaniu viery, nemá sa nechať vrchnosťou manipulovať a má stáť na strane pravdy a spravodlivosti.

3. **Biskup** má byť predovšetkým dôveryhodnou morálnou autoritou, prvým pastierom a slúžiacim členom cirkvi v dištrikte. Nie je to nadriadený, ktorý riadi ostatných a zasahuje do práce farárov a kaplánov, má byť prvým pastierom. Má povzbudzovať k duchovnému rastu. Má podporovať uplatnenie talentov, darov a nadania členov cirkevných zborov a rozvoj ich práce a služby. Zlyhania v službe a morálne priestupky má riešiť pastorálne. Nemá zasahovať do záležitostí, ktoré efektívne a zodpovedne zvládnu a vyriešia cirkevné zbory a senioráty a ich orgány samé.

4. Pozornosť, uplatnenie a rozširovanie nech si zaslúži **všeobecné kňazstvo laikov** v zmysle Novej zmluvy a Lutherovho učenia, nakoľko otvára priestor pre službu všetkým podľa obdarovania. **Reformačné zásady** „jedine Písmo“, „jedine pre zásluhy Ježiša Krista“, „jedine skrze vieru“, „jedine z milosti“ **sa majú pripomínať a uplatňovať v praxi.**

5. Od reformácie sa naše cirkevné zbory odlišujú od rímskokatolíckych farností tým, že **cirkevný zbor** je plnoprávny, samostatný a zodpovedný za svoje územie, v ktorom vykonáva službu v súlade s reformačnými zásadami, od neho pochádza každá moc v cirkvi.

Pod'akovanie za postoj a podporu

Ku dnešnému dňu Chartu 2017 **podporilo 652 signatárov.**

Svoj súhlas s textom Charty na ochranu hodnôt reformácie a obnovu ECAV na Slovensku (Charty 2017) môžete vyjadriť jej podpísaním na internetovej stránke:

www.peticie.com/charta_2017_na_ochranu_hodnot_reformacie

ormacie

(Pri podpisovaní textu Charty 2017 na stránke [peticie.com](http://www.peticie.com) je potrebné Váš súhlas potvrdiť aj druhým kliknutím na potvrdzovací email, ktorý Vám príde) alebo jej podpísaním na podpisovom hárku (ten je možné stiahnuť na internetovej stránke <http://evanjelickajednota.sk/h-e-l-p/60-charta-2017-na-ochranu-hodnot-reformacie-a-obnovu-ecav-na-slovensku>). Tieto nám môžete posielat' na e-mail: help@evanjelickajednota.sk (naskenované) alebo listom na adresu: Sekcia HELP - EJ, o. z., Partizánska 2, 811 03 Bratislava.

O čo nám ide?

To sa nás, chartistov, pýtajú často mnohí naši cirkevníci aj predstavitelia na všetkých stupňoch riadenia našej ECAV. Odpoveď, a to naozaj vyčerpávajúcu, sme dali v našej Charte. K tomu sme na vysvetlenie pripojili ešte stručné, biblicky doložené Vyznania ... Ale je dobre, že sa nás pýtajú aj tí dolu, aj tí hore. My sami sa usilujeme neustále formulovať naše snaženie. O čo teda ide?

*Predovšetkým je potrebné povedať, že **súčasný pohyb v našej ECAV považujeme za pohyb duchovný, podnietený Duchom Svätým**, nie iba ľuďmi. To Duch Svätý nás podnecuje, aby sme sa prebudili, aby sme sa nepozerali nečinne, ako okolo nás aj medzi nami hasne živá viera, ako ju nepreberajú od rodičov a starých rodičov naše deti a vnúčatá, ako sa vyprázdňujú mnohé naše chrámy. To Duch Svätý pôsobí nepokoj a núti hľadať lepšie a účinnejšie spôsoby pri zvestovaní evanjelia súčasnému človeku – veriacemu aj neveriacemu. Nechali sme sa osloviť a oslovili sme predovšetkým predstaviteľov našej cirkvi k spoločnému hľadaniu lepších spôsobov zvestovania Evanjelia Pána Ježiša Krista, k hľadaniu príčin súčasného ubúdania nielen poslucháčov, ale aj členov našej ECAV. Hľadáme a uvažujeme, debatujeme s farármi aj laikmi, oslovujeme na každej strane.*

Niekedy bývame sklúčení a smutní, keď nás nechápu predovšetkým vedúci predstavitelia, keď nás označujú za rebelov, či rozvracačov poriadku. Čakali sme, že sa s radosťou pridajú, že sa postavia do čela duchovného pohybu a nečakali sme, že práve oni sa budú snažiť duchovný pohyb zastaviť, umŕtvíť, uspať. Čakali sme, že sa s radosťou a nadšením pridajú aspoň všetci farári, nositelia Ducha a zvestovatelia evanjelia, ale aj tu je zatiaľ dosť neistoty, neporozumenia, ba až ľahostajnosti, či dokonca odporu.

Naozaj nám nejde o rozvracanie, ani o rozbroj, či rozdelenie, ale o hľadanie pravdy Kristovej, aj o hľadanie jednoty vo zväzku pokoja – Ef 4, 1 – 6. Veľmi dobre si neustále uvedomujeme a pripomíname, že náš boj nie je proti telu a krvi, ale proti kniežatstvám a mocnostiam, proti pánom sveta tejto temnosti, proti zlým duchom v nebesiach ... Ef 6, 12. Ide nám o duchovné prebudenie v cirkvi – hore i dolu. Ide nám o oživenie, o prebudenie živej viery v srdci každého veriaceho. Preto sme sa nechali osloviť Božím slovom k aktivite.

Robíme prieskum príčin, hľadáme a chceme hľadať spoločne riešenia. A nejde iba o hľadanie vinníkov, o osoby, veď dobre si v pokore uvedomujeme aj svoju hriechnosť a nedokonalosť. Ide nám o hľadanie účinnejších spôsobov. Pritom, si ale uvedomujeme, že osoby bývajú tvorcami a nositeľmi spôsobov, preto oslovujeme všetkých. Za tým účelom sme začali vydávať aj tieto Reformačné listy (RL), aby sme informovali a pozývali k duchovnému prebudeniu, k hľadaniu lepších spôsobov.

Dosť často nás zarmucuje, keď sa stretávame s pasivitou a nezaujmom v širokých vrstvách cirkevníkov, dolu v cirkevných zboroch, keď mnohí ani nevedia, že sa

niečo deje, lebo farári im to nepovedia – hoci sme všetkých oslovili a pozvali. To nás núti v pokore premýšľať a hľadať. Uvedomujeme si čoraz viac, že široká verejnosť je dosť pasívna aj preto, lebo potrebuje živé slová a živé nápady, ktoré by boli jasné a oslovili ľudí. **Preto znovu pozývame všetkých farárov a farárky**, aby informovali, aby sme spoločne hľadali, aby sme spoločne prebúdzali ducha viery živej, viery Kristovej, viery reformačnej. Je potrebné získavať všetkých, každého jedného člena našej cirkvi, zapojiť do súčasného pohybu, podnieteného Duchom Svätým, povedať a opakovať im, o čo ide, vysvetľovať.

Počúvame z viacerých strán, že RL farári netlačia, nerozdávajú ľuďom, ba veľká časť farárov je k súčasnému pohybu akoby ľahostajná. Vieme, že s kresťanstvom je dosť problémov v celej Európe, nie sme výnimka, napriek štatistickému sčítaniu, ale nechceme sa s tým zmieriť. Chceme s pomocou Ducha Svätého hľadať východiská, riešenia. Znovu pozývame aj cirkevnú vrchnosť na všetkých stupňoch riadenia, aby sa pripojili, aby sme hľadali spoločne. Ak v RL informujeme len o „priebehu zápasu“ teda o rozličných chybách, o tom, že súčasné vedenie a aj tie pre ním nevedie cirkev správnym smerom, - musíme neustále hovoriť aj o tom, že prečo. Čo je dôvod. Kde, v čom je chyba. štruktúra je len jeden z nástrojov a možno ani nie ten najdôležitejší. Možno aj preto nemajú členovia cirkvi záujem o súčasný pohyb, že nepovažujú štruktúru až tak veľmi za dôležitú. Teda musíme hľadať slová a pomenovať, kde sme sa odklonili a v čom je príčina, a ktoré sú tie chybné kroky. Ja si totiž myslím, že ani pri perfektnnej štruktúre nám to nemusí fungovať. Ide o vieru, možno v širšom merítke o teológiu. Vyučujeme ju správne, pripravujeme kňazsky dorast dobre? Kážeme naozaj skutočné evanjelium Ježiša Krista, ktoré je – ako to zaznelo na konferencii Modlitebného spoločenstva v Modre – jediným a jedinečným riešením?! Máme v týchto veciach jasno – v tom, čo naozaj chceme? Alebo len zápasíme a nevieme dobré o čo?!

Môj pocit, po celoživotnej službe farára je ten, že som síce horlivo pracoval, ale akoby nesprávnymi, možno zastaranými metódami, ktoré už neoslovujú. Preto, keď som počul o tomto duchovnom pohybe, s radosťou som sa pripojil – hoci už nie som v službe. Predovšetkým sa každodenne modliem za všetko dianie, aby nás viedol Duch Svätý, aby sme sa poddávali pod Božiu ruku, pod Jeho slovo. Občas aj v pokore posluším mojimi pohľadmi, či skúsenosťami a pozývam všetkých – **poďme a dajme sa viesť Božím slovom a Božím Duchom.** Jozef Grexa, evanjelický farár na dôchodku

OKIENKO MOŠ

Ježiš dal všetko. Aj my by sme mali dať všetko.

1Kor 6, 19 – 20

Alebo či neviete, že vaše telo je chrámom Ducha Svätého, ktorý je vo vás, ktorého máte od Boha, a že nie ste sami svoji? Ved' veľmi draho ste boli kúpení! Oslávte teda Boha svojím telom [i svojím duchom, čo oboje náleží Bohu].

Koľkokrát sme už v modlitbe, piesni či chválospeve alebo nejakom vyznaní deklarovali, že Bohu „dávame všetko“. Ako často a skutočne úprimne som to ja sám vyznával. A potom sa pristihnem, že som zase zlyhal.

Možno aj preto je kresťanstvo v takom stave a má minimálnu výpovednú hodnotu, lebo sa pre mnohých kresťanov stalo kultúrnou záležitosťou. Sú ochotní obetovať to nevyhnutné minimum, ktoré sa od nich požaduje – nedel'ná návšteva kostola, občas milodar, nevyhnutné povinnosti ako krst, konfirmácia, cirkevný sobáš, raz za čas pristúpiť k sviatosti Večere Pánovej – a všetko ostatné je už ich život, ich rozhodnutia, ich plány. Boha, či cirkev do toho nič nie je. Žiaľ, ako táto diablove lož a pasca funguje, vidíme často okolo seba. Takýmto postojom a „cirkevným životom“, ktorý s kresťanstvom nemá nič spoločné sa deklaruje, že Boh by mal byť vlastne rád a spokojný za to všetko, čo je človek „ochotný“ obetovať a dať. Možno na túto tému zaznieva primálo kázní, a ľud Boží žije v presvedčení, že všetko je v poriadku a nevedia, že takýto postoj je pred Božou tvárou ohavnosťou a rúhaním – Iz 1, 11 – 17. Žiaľ, pre „nevedomosť hynie môj ľud“. „**Veľmi draho sme boli kúpení!**“ – a žijeme tak lacno a nehodne.

Pozrime sa na prvých učeníkov – pre vieru a nasledovanie Ježiša Krista boli ochotní vzdať sa všetkého – úplne všetkého! Svojich plánov, svojich snov, postojov, dokonca aj rodiny, až do takého extrému dokázali ísť. Celý svoj harmonogram, svoj kompletný diár podriadili službe a poslušnosti Pánovi. Boli úplne závislí na vedení Duchom Svätým. Možno aj preto mali takú „**plnosť Ducha**“ a Boh mohol skrze nich konať divy, zázraky a znamenania. Boží plán prijali za svoj plán, Božie ciele za svoje ciele, Božiu vernosť a lásku opätovali tak veľmi, ako toho boli schopní.

Môžeme sa stotožniť s Pavlovým vyznaním, ktoré deklaroval v liste do Filip? „**Ale čo mi bolo ziskom, uznal som pre Krista za stratu. A iste aj pokladám všetko za stratu pre nekonečne vzácne poznanie Ježiša Krista, svojho Pána, pre ktorého som všetko stratil a všetko pokladám za smeti, aby som Krista získal**“ Fil 3, 7 – 8.

Čo pre mňa znamená „**dať Bohu všetko**“? Je to vážna a kľúčová otázka. Čo som ochotný stratiť, aby som „**Krista získal**“? Ako veľmi si do dôsledkov uvedomujem, že moje telo je „**chrámom Ducha Svätého**“? Je chrámom? Nerobím ho svojimi rozhodnutiami a životom v hriechu „drevárňou“? Boh bude prebývať len v „chráme tela“. „**Či neviete, že ste chrám Boží a Duch Boží prebýva vo vás? Kto kazí chrám Boží, toho skazí Boh, lebo chrám Boží je svätý, a tým ste vy!**“ 1Kor.3,16-17

Mnohí ľudia tvrdia, že si môžu so svojim telom robiť, čo chcú. Hoci to považujú za slobodu, sú otrokmi svojich túžob. Pavol to trefne popisuje: „**Medzi nimi sme aj my všetci žili kedysi podľa žiadostí svojho tela, vykonávali vôľu tela a myšlienok a boli sme od prírody deťmi hnevu ako aj ostatní.**“ Ef.2,3

„**Ale Boh, bohatý na zmilovanie, pre svoju veľkú lás ku, ktorou si nás zamiloval, obživil nás s Kristom, keď sme boli mŕtvi v prestúpeniach - ved' milosťou ste spasení!**“ Ef.2,4 – Ježiš dal všetko, „**ponížil sa a bol poslušný až do smrti na kríži.**“ Fil,2, Urobil to, aby s nami mohol stráviť večnosť, o nič menšie mu nešlo – „veľmi draho sme boli kúpení.“

Premýšľajme teda, a zrátajme si náklad, či nám za to stojí, „**zaplatiť cenu nasledovania Ježiša Krista.**“ Všetko ostatné je cesta do zatratenia. A je úplne jedno do akých náboženských fráz a predpisov je zabalená.

Stano Kocka, predseda Modlitebného spoločenstva

PRIANIE EVANJELICKEJ JEDNOTY

V 2. májovú nedeľu je sviatok - Deň matiek. Mnohých vedie k tomu, aby zaobstaral aspoň jeden kvietok alebo blahoželanie svojej mamičke, krstnej alebo starej mame. Pán Boh nám dáva milosť, aby sme im prejavili lásku, úctu a vďačnosť. Je tu tiež príležitosť spomenúť si na tie mamy, ktoré už nie sú tu s nami ...

*Milé mamky, krstné i staré mamy,
dovoľte nám uviť z daru slova
nežnú kyticčku,
ktorou Vám chceme prejsť
vrelú vďaku za vašu veľkú lásku.*

Eva Bachletová

Kým ich máme

Hmla sa zvíja do starých listov
november chladne
a dni tiež
domovy však horia
istotou a láskou
kým máme
naše mamy
našich blízkych
horieť neprestávame
a potom?
Ty sám Pane vieš
kde zapáliš iné ohne
a domovy
aby sa Tvoje svetlo
v láske
neustratilo.
(z básnickej zbierky *Vo večnosti slobodná*)
...~..

Bez rozlúčky

Do ticha odišla
Moja drahá mama
bez rozlúčky
náhle
a ja s predzvestou
večnosti
žijem tu
bez nej
a viem
že sa
na mňa díva
z nebies
kde všetky mamy
sveta
čakajú na svoje
deti.
...~...

Neha domova

A vo zvukoch kuchyne
maminy bytie
koláč a káva
jej veľká láska
ma vždy objíma
keď horia slová
a rany
ktoré
som si sama spôsobila.
...~...

Vo štvrtok, 27. 4. 2017 vo večerných hodinách bola vysielaná relácia **.podlampou**, kde diskutovali a odpovede na otázky ... čo všetko zmenila reformácia?, ako to posunulo kresťanský svet?, čo dnes spája katolíkov a protestantov a čo ich oddeľuje?, je čo oslavovať? ... hľadali brat farár Ján Hroboň, sestra Eva Bachletová a brat Karol Moravčík, katolícky kňaz s moderátorom relácie Štefanom Hríbom.

Relácia je prístupná na adrese:

<https://www.tyzden.sk/podlampou/39036/pod-lampou-500-rokov-od-lutherovych-poziadaviek/>

SPOLUPRÁCA

Bratia a sestry, vydávanie Reformačných listov (RL) je postavené na spolupráci, aktívnom prístupe a otvorenosti pomenúvať problémy, ale i navrhovať riešenia. Ďakujeme vám za pozdravy a povzbudzujúce slová uznania, a že sa modlíte za našu cirkev. V RL ponúkame priestor na prezentovanie informácií o dianí vo Vašich cirkevných zboroch a spoločenstvách. Podelte sa s nami o Vaše skúsenosti a rady z Vašej služby a života v cirkevných zboroch. Radi preberieme aj vybrané články z Vašich zborových časopisov. Ponúkame priestor na oznamy. Kontaktujte nás, prosíme, na nižšie uvedení adresách. Veríme, že vzájomnou spoluprácou dokážeme budovať jednotu, obnovovať dôveru a zvyšovať transparentnosť fungovania cirkvi. Pomôžte nám, prosíme, pri distribúcii Reformačných listov. Nie všetci majú a používajú email a internet. Chceme ich doručiť na farské úrady, do kostolov, do našich spoločenstiev a predstaviteľom cirkvi v rôznych funkciách. Pomôžte nám takto otvárať a viesť diskusie a dialóg o smerovaní k obnove a rozvoju. Tešíme sa na vašu spoluprácu a prosíme o vaše modlitby. Nech vás Pán zachová v pokoji, v láske a v túžbe pomôcť obnove cirkvi.

Kontakt na tím Reformačných listov:

Sekcia HELP – Evanjelická jednota, o. z.
Partizánska 2
811 03 Bratislava

Zostavili:

Martin Kováč 0905 269 078
Monika Cipciarová 0948 254 765
Eva Bachletová

Vaše podnety a skúsenosti čakáme tiež na adrese: help@evanjelickajednota.sk. Na emailovej adrese listy@evanjelickajednota.sk sa môžete prihlásiť aj na odoberanie Reformačných listov e-mailom. Viac nezahmlených a pravdivých informácií si môžete prečítať na internetovej stránke <http://evanjelickajednota.sk>